

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm6952/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

valgte nu hele Folket til Dommer, fordi han, efter Jehova's Mund, havde spaaet Ufflen, der kom over Elis Hunds, og lignede i alle Maader de agte Profeter, Loven bebudede, og han fornøede høitidelig Pagten mellem Jehova og Folket, og havde Ledneren med sig, da han drog ud imod Philisterne, saa de vendte Ryg og led et stort Nederlag, hvorefter Steen-Støtten mindes, som han rejste ved Masphath og kaldte Hjelpe-Stenen (Eben-Stein), sigende: hidindtil haver Herren hjulpet. Philisterne maatte nu give de Stæder tilbage, som de havde frataget Israhel, og Samuel indrettede faste Dom-Stole ved Bethel, Gilgal og Masphath hvor han kom engang om Aaret og holdt Thing, men boede ellers i sin Husbys Rama eller Ramathaim paa Ephraims Bjerg, hvor han ogsaa sad i Rette og byggede Herren et Alter. Saaleeds gik det, til Samuel ældedes og satte sine Sønner, Joel og Abia, til Dommere i Bershaba i Juda Stamme, men de tog Skand og Gave og loiede Rette, og derpaa skinkede Folket sammen om Samuel i Ramathaim og sagde: du bliver gammel og dine Sønner træde ikke i dine Fod-Spor, beskit os derfor en Kunge, ligesom andre Folk har, der kan fæste os Ret! Det klang ikke godt i Samuels Øren, men da han besaaeslag udofte sit Hjerte for Gud i Mannen, da sagde Herren til ham: giv du Folkets Død Magt, thi de vrage kun dig, som de har vraget mig, der udforde dem af Egypten; derfor lad dem faae deres Villie, men læt dem dog først hvad Konge. Dommet fører med sig! Da sagde Samuel til Folket, istæ Herrens Død: naar I faae en Kunge, da tager han eders Sønner til sine Dversker og Hovedsmand, men ogsaa til Motters, til Kiærs-Svende og til Lovere, til sine Hest-Folk og Handværks-Mænd, og eders Døttre tager han til sit Kiøkken, sit Vagters og sit Husbud! Han tager ogsaa Ager og VinsGaarde og Ditt-Haver af de Bedste saa eders og giver til sine Drabanter, og han besætter

Alt hvad I har set at derige sine Hof-Mænd, og han tilføjer sig eders bedste Gæst-Gænge og eders bedste Vende, saa I blive selv hans Trælle, og naar I da samre eder, da vil Herren ikke høre det, thi I har selv forlangt en Konge! Nej, raabde Folket, ikke saa, men vi vil have en Konge, ligesom andet Folk, der kan kaffe os Met og kan gaae i Spidsen for os, naar vi har Krig *)!

Dermed gik hver til Sit, men nu var der en Ungers Svend af Benjamins Stamme, ved Navn Saul, som var en overmaads smuk og velstakt Mand og var sit Hoved høiere end helt Folket, og ham sendte hans Fader Kis, som boede i Sibea og var en fornem Mand, ud med en af sine Kælle at lade om nogle Væser som var blevet borte. De ledt længe forgæves paa Epherims Bjerg og da de kom til Siph eller Armathaim, sagde Saul: lad os nu vende om at ikke kade skal blive mere besværet for os end for Væserne! Nej, sagde Kisten, der boer en Guds Mand i denne By, som der gaaer meget Ord af, ser Alt hvad han spaaer det sker, lad os gaae til ham, at han kan vise os paa ret Veil! Velan, sagde Saul, men port Ved er jo sluppet op, hvad har vi at forære den Guds Mand? Jeg har en Sølv-Penge, sagde Kisten, den kan du give ham. Da de nu gik op imod Byen, mødte de nogle Smaa-Piger som hentede Vand, og spurgte dem: om Seeren var hjemme, hvortil de svarede: ja, han er, og naar I gaae for, da træffe I ham før han gaaer op paa Høien og velsigner Slagt-Offret, thi der er Offre-Gilde i Dag. Inde i Byen mødte de en Mand, som Saul spurgte om, hvort Seeren boede, og Manden svarede: det er mig og gik du op paa Høien og var min Gæst i Dag, og bryd dig ikke om Væserne, thi dem har Man fundet; men hvem hører Høien til i Israels Iden dig og din Faders Huus! Herren havde nemlig Dagen i Forveien ladet Samuel vide, at

*) Kongeb. I. 7. 8.

